

№ 23 (589) 9 червня 2011 року

ПРОФСПІЛКОВІ

www.psv.org.ua

всеукраїнська профспілкова щотижнева газета

ВІСТІ

ПРОТЕСТ

ТАК ГАРТУВАЛИСЯ
МЕТАЛУРГИ

ХВАТИТ ЧЕРПЕТИ
РАВНОДУШНЯ ВІПРЯТ
НАШИМ ПРОБЛЕМАМ!

7

ДОСВІД

Доля

2000

українських дітей,
усиновлених
за кордон,
досі невідома

ДЕФІЦИТ ЛЮБОВІ

ЗМІНИ ДО СІМЕЙНОГО КОДЕКСУ ОБМЕЖУЮТЬ ВИЌЗД
МАЛЕНЬКИХ УКРАЇНЦІВ ЗА МЕЖІ БАТЬКІВЩИНИ

8

Не забудьте передплатити
«ПВ» на півріччя!

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ПРОФСПІЛКОВИХ ВИДАНЬ НА II ПІВРІЧЧЯ 2011 РОКУ

Як і раніше, видання широко висвітлюють діяльність Федерації профспілок України, галузевих і регіональних профспілок із захисту прав та інтересів трудящих. На шпальтах видань завжди – журналістські розслідування, дискусії, аналітика, соціальний захист, юридичні консультації, міжнародні новини, культура і спорт, конкурси й розваги.

Вартість передплати газети «Профспілкові вісті»: на півроку – 74,22 грн, 3 місяці – 37,11 грн, місяць – 12,37 грн (передплатний індекс – 22152), журналу «Бібліотечка голови профспілкового комітету»: на півроку – 32,82 грн, 3 місяці – 16,41 грн, 1 місяць – 5,47 грн (передплатний індекс – 22909).

Передплатити видання можна в будь-якому поштовому відділенні України за «Каталогом видань України», або скориставшись послугою «Передплата ON-LINE» на корпоративному сайті ДП «Преса» www.presa.ua.

АКТУАЛЬНО

СТРАТЕГІЇ
СОЦЗАХИСТУ
В УМОВАХ
ГЛОБАЛІЗАЦІЇГРИГОРІЙ ОСОВІЙ,
ЗАСТУПНИК ГОЛОВИ ФПУ

Упродовж двох тижнів на 100-й сесії Міжнародної конференції праці МОП представники урядів, роботодавців і профспілок обговорювали стратегічні завдання соціального захисту в умовах глобалізації. Комітет конференції 17 червня має представити на затвердження проектний документ щодо стратегії розширення соціального забезпечення і соціального захисту трудящих з метою досягнення соціальної справедливості та достатнього рівня доходів для нормальної життєдіяльності людини.

Право людини на соціальне забезпечення закріплено в таких документах ООН, як Загальна декларація прав людини, Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права, а також в Європейській соціальній хартії та інших міжнародних правових актах. Зокрема, МОП ухвалила у 1952 році базову Конвенцію № 102 про мінімальні норми соціального забезпечення.

Загалом за період з 1919 року МОП прийняла 31 конвенцію і 23 рекомендації стосовно соціального захисту і соціального забезпечення. Однак процес розроблення нових норм у сфері соціального забезпечення протягом останніх десятиліть практично призупинився, а робота урядів з ратифікації конвенцій соціального спрямування загальмувалася. За майже 60 років із часу дії базової Конвенції № 102 її ратифікувало лише 47 країн, із них – 32 європейські, що свідчить про згорання активної соціальної політики. Як наслідок – лише близько 20% працездатного населення мають доступ до всеохоплюючої системи соціального забезпечення, а 80% населення світу її позбавлені.

Слід зазначити, що Верховна Рада України досі не ратифікувала жодної з основоположних конвенцій у сфері соціального забезпечення, хоч цьому питанню приділяється багато уваги в країні, фонди соціального страхування діють на основі тристороннього управління, а за розмірами мінімальних соціальних гарантій (виплат) Україна наблизилась до норм Конвенції № 102. Досягти консенсусу сторонам соціального діалогу буде непросто. Представники профспілок, як влучно сказав один із делегатів,

«жмуть на педаль газу», вимагаючи розширення сфери соціального захисту і підвищення соціальних гарантій, роботодавці «тиснуть на педаль гальм», вважаючи, що реальна посткризова економіка не готова до таких «щедрот», а представники урядів обмежуються дипломатичними заявами щодо необхідності досягнення соціальної справедливості без визначення конкретного фінансового вкладу в цю справу. Якщо Західна Європа вже нині спрямовує на соціальне забезпечення, включаючи вільний доступ населення до медичних послуг, 25% ВВП, то Центральна та Східна Європа – 19,5%, країни СНД – 12,9%, ще менше – країни Латинської Америки, Африки та Близького Сходу.

Зважаючи на такі відмінності, представники роботодавців і урядів вважають, що нова стратегія має бути достатньо гнучкою, а підготовлений документ достатньо універсальним, щоб його могли підтримати практично всі держави-члени МОП. Загалом йдеться про так звану «двомірну» модель подальшого розвитку системи соціального забезпечення: в «горизонтальному» напрямку, що передбачає охоплення соціального забезпеченням кожної людини, та у «вертикальному» напрямку, який передбачає адаптацію застарілих норм у сфері соціального забезпечення без зниження існуючого рівня гарантій.

Для активізації кампанії з ратифікації Конвенції № 102 експерти МОП пропонують встановити контрольні завдання щодо її ратифікації до 2015 року принаймні ще 70 країнам. Однак чи підтримають такі директивні завдання уряди – покаже обговорення підсумкового документа комітету.

АКЦІЯ

Федерація профспілок України організувала двотижневу інформаційно-просвітницьку акцію, у ході якої представники ФПУ проводили роз'яснювальну кампанію у закладах бюджетної сфери.

БЮДЖЕТНИКАМ
ПІДВИЩАТЬ
ЗАРПЛАТУ

Зокрема, активісти ФПУ розповсюджували листівки «Чергова перемога профспілок: бюджетникам підвищать заробітну плату», у якій викладено результати переговорного процесу ФПУ, профспілок бюджетної сфери (Профспілки працівників освіти і науки України, Профспілки працівників охорони здоров'я України, Профспілки працівників культури України, Профспілки працівників державних установ України та Профспілки працівників соціальної сфери України) з Урядом.

Результатом активних дій профспілок та переговорів стало ухвалення 11 травня ц. р. постанови Кабміну «Про підвищення рівня оплати праці працівників бюджетної сфери», в якій, зокрема, зазначено, що поетапно: 1 липня,

1 жовтня, 1 грудня 2011 року в штатному розписі будуть збільшені посадові оклади (тарифні ставки працівників). Це, у свою чергу, дасть можливість протягом року підвищити заробітну плату окремим категоріям бюджетників на 170-200 грн.

Представники ФПУ вже провели роз'яснювальні акції біля Десятинської, Дарницької, Дніпровської районних держ-

адміністрацій, Київського енергетичного коледжу, Київського університету ім. Бориса Грінченка, Київського національного торговельно-економічного університету, лікарні швидкої допомоги та середніх загальноосвітніх шкіл столиці.

УПРАВЛІННЯ
ІНФОРМАЦІЙНОЇ
РОБОТИ ТА МАСОВИХ
АКЦІЙ ФПУ

СПІВПРАЦЯ

РОЗШИРЮЄМО МЕЖІ

25 травня Київська міська організація Профспілки працівників освіти і науки України зустрічала почесних гостей із Прибалтики – голову Профспілки працівників освіти і науки Латвії Інгриду Мікшіко та голову Ризької міської організації профспілки Лігіту Семенову.

Під час зустрічі освітяни обмінялися досвідом роботи, обговорили освітні системи й особливості профспілкового руху країн.

Завершенням активного діалогу став урочистий момент укладення договору про дружбу і співпрацю між Київською міською організацією Профспілки працівників освіти і науки України та Ризькою міською організацією Профспілки працівників освіти і науки Латвії, який своїми підписами затвердили Лігіта Семенова й Олександр Якуць. Очільники Київської та Ризької освітніх профспілкових організацій домовилися про зміцнення дружби, розвиток співпраці у сфері соціально-економічного і правового захисту освітян та підтримання ініціатив один одного.

ІННА ЖУРАВЕЛЬ,
МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ

ВНУТРІШНЄ ЖИТТЯ

«ГАРЯЧА ПОРА»
ДЛЯ ФПУ

Зашкалювання термометра, палюче сонце та розпечений асфальт під ногами не дають ні на мить засумніватися у тому, що розпочався найгарячіший сезон. Цього тижня на понеділковий апаратний та селекторний нарадах не було анітрохи прохолодніше, ніж за вікном, оскільки обговорювалися гострі та надважливі питання, які потребують термінового вирішення.

Серед них – безпідставний тиск та втручання у внутрішньо-профспілкові справи Федерації та її членських організацій Генеральної прокуратури України, а також занепокоєння законодавчими пропозиціями Уряду щодо проведення пенсійної реформи. Також під час нарад було розглянуто низку менш «болючих», однак не менш актуальних питань. Зокрема, у Женеві триває 100-та Конференція Міжнародної організації праці «Побудова майбутнього з гідною працею», у роботі якої бере участь делегація Федерації профспілок України на чолі з Головою ФПУ Василем Хара. 3 1 по 3 червня в Алушті відбувся семінар-твінгін у рамках спільної програми Євросоюзу та МОП з питань комплексно-

го гендерного підходу в соціально-трудовах відносинах. Цього тижня також відбулося чергове засідання Спільного представницького органу всеукраїнських профспілок та профспілкових об'єднань, під час якого обговорили Закон України «Про соціальний діалог в Україні». Федерація профспілок України відкрила телефонну «гарячу лінію» для організаторів оздоровчого процесу та батьків з метою допомоги та швидкого реагування з питань організації оздоровлення та відпочинку дітей улітку 2011 року. Тел.: (8-044) 279-22-53. E-mail: leto@fpsu.org.ua.

ОЛЕНА ОВЕРЧУК,
«ПВ»

ЗВЕРНЕННЯ

ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФСПІЛОК УКРАЇНИ ДО ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ В. Ф. ЯНУКОВИЧА

ШАНОВНИЙ ВІКТОРЕ ФЕДОРОВИЧУ!

Федерация профспілок України вперше підтримала Вашу передвиборчу програму реформ «Україна для людей» і робить усе необхідне, щоб ця програма було реалізовано.

Виявивши ініціативу, підготувала цільові комплексні програми з основних соціально-економічних і гуманітарних питань реформування та подальшого розвитку українського суспільства; внесла пропозицію про реконструкцію та спільне використання з державою оздоровниць, що належать ФПУ, тощо. Члени профспілок та активісти пам'ятають Ваші добрі слова на адресу ФПУ і заклик до соціального діалогу, щоб профспілкові органи були не лише організаторами мас, а й активними контролерами влади.

На протривагу конструктивній позиції ФПУ в країні розгорнуто безпрецедентну за масштабами кампанію адміністративного тиску і дискредитації ФПУ та її членських організацій, організатором якої цього разу став голова Ради Міністрів АР Крим В. Г. Джарти, а виконавцями його волі – представники Генпрокуратури України. До цієї ганебної кампанії також долучилась і низка органів центральної виконавчої влади, які розгорнули боротьбу проти галузевих профспілкових організацій, агропромислового комплексу, культури, освіти та інших. Негативну оцінку таким діям дала Рада ФПУ у зверненні до Вас як гаранта Конституції України.

Генпрокуратура України, порушуючи чинне законодавство про громадські організації та їх об'єднання, закон про профспілки, безпідставно чинить тиск та втручається у внутрішньо-профспілкові справи Федерації, її членських організацій, а саме через приписи та вимоги забороняє колегіальному органу – Президії ФПУ – розглядати внутрішньо-профспілкові питання, влаштовує масові виклики профспілкових лідерів до правоохоронних

органів, неправомірно вимагає надати рішення колегіальних профспілкових органів, і за цими діями навіть не приховує своєї кінцевої мети – відібрати майно профспілок.

Ми стурбовані тим фактом, що вперше за роки незалежності України Генпрокуратура так брутально втручається в діяльність самоврядних профспілкових організацій та їх об'єднань.

Такі дії можна розцінювати лише як чергову рейдерську атаку з метою безоплатно відібрати на користь олігархів та фінансово-промислових груп власність, що десятками років здобувалась багатьма поколіннями трудящих і вже понад 20 років перебуває у власності Федерації профспілок України.

Усі надумані та розтиражовані в ЗМІ сумніви щодо права власності ФПУ на майно санаторно-оздоровчого комплексу не відповідають дійсності і виглядають абсурдно. Більш того, ФПУ має всі необхідні правоустановчі документи, які переконливо доводять її право власності на ці об'єкти. Це підтверджують і висновки науково-правових експертиз, проведені Інститутом держави і права ім. Корецького.

Шановний Вікторе Федоровичу!

На жаль, пропозиції щодо соціально-економічного захисту працівників, цільові комплексні програми, запропоновані Радою ФПУ, не знаходять відгуків у кабінетах влади. А натомість владою і правоохоронними органами нав'язуються для обговорення в суспільстві питання об'єднання, які найбільше цікавлять підприємливих держслужбовців. Як гаранта Конституції закликаємо Вас, шановний Вікторе Федоровичу, покласти край неправомірним діям представників влади і Генпрокуратури, які перешкоджають діяльності найчисленнішого громадського об'єднання країни і вже викликали негативний міжнародний резонанс.

ПІКЕТУВАННЯ

У середу, 8 червня, активісти ФПУ пікетували Генеральну прокуратуру України через грубе порушення її представниками законодавства про профспілки та втручання у внутрішню статутну діяльність.

ПРОКУРАТУРА, РУКИ ГЕТЬ ВІД ПРОФСПІЛОК!

Понад 300 спільчан прийшли під стіни Генпрокуратури, аби висловити рішуче «ні» утиску прав профспілок. Під час заходу виступили Голова ФПУ Василь Хара, його заступник Сергій Кондрюк, голови ЦК, керівники регіональних профспілкових об'єднань та спільчани-активісти.

Під час свого виступу Голова ФПУ Василь Хара заявив: «Наразі ми спостерігаємо втручання Генеральної прокуратури в діяльність громадянського суспільства, а саме головної її складової – Федерації профспілок України.

Вся система ГПУ паралізована, оскільки веде війну з ФПУ та її Головою. До того ж, дуже поспішаючи. Напевно, строки, надані їм для «вирішення питання», добігають свого кінця. Дуже шкода, що Генпрокуратура не підтримує програму Президента України, в тому числі щодо становлення конституційних принципів у країні. Адже в Конституції чітко вказано, що Україна є демократичною, правовою та соціальною державою. У свою чергу, дії Генпрокуратури є прямо протилежними».

Заступник Голови ФПУ Сергій Кондрюк наголосив: «ФПУ є членом Міжнародної конфедерації профспілок. Наші членські організації входять до складу глобальних міжнародних організацій профспілок. Сьогодні весь світ дізнається про те, як Генпрокуратура намагається наступити на горло громадянському суспільству. Ми хочемо нагадати шановним прокурорам та їхнім помічникам, що вони повинні захищати, а не утискати право. На цьому майдані зібрані представники 40 галузевих профспілок, але якщо завтра цей без-

лад не припиниться, то вийдуть тисячі».

ФПУ звернулася до Глави держави із закликом покласти край неправомірним діям представників влади і Генпрокуратури, які перешкоджають діяльності найчисленнішого громадського об'єднання країни і вже викликали негативний міжнародний резонанс.

З огляду на викладене, ФПУ вимагає негайного звільнення з посади Генерального прокурора України Віктора Пшонки.

ОЛЕНА ОВЕРЧУК, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

ЗАЯВА

СПО ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ПРОФСПІЛОК ТА ПРОФОБ'ЄДНАНЬ ЩОДО ПРОВЕДЕННЯ ПЕНСІЙНОЇ РЕФОРМИ В УКРАЇНІ

Протягом шести місяців українців дуже непокоять законодавчі пропозиції Уряду щодо проведення пенсійної реформи.

Внесений ще в грудні 2010 року до Верховної Ради України проект Закону України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» широко обговорювався в профспілкових організаціях, трудових колективах і загалом у суспільстві. Проект розглянуто на засіданні Спільного представницького органу всеукраїнських профспілок та профоб'єднань, Національної тристоронньої соціально-економічної ради при Президенті України, на всеукраїнських зборах представників профспілкових організацій. На жодному із заходів вказаний законопроект не знайшов підтримки.

Профільні комітети Верховної Ради України (з питань соціальної політики та праці) і справх пенсіонерів, ветеранів та інвалідів) також висловились проти прийняття закону у внесеній редакції. Парламентські слухання від 16.02.2011 на тему «Стан проведення пенсійної реформи та шляхи її вдосконалення» засвідчили не-обґрунтованість внесених Урядом законодавчих пропозицій з проведення пенсійної реформи та їх неспроможність вирішити існуючі проблеми.

Громадське обговорення законопроекту в областях за участю віцепрем'єр-міністра Т. Гіпка, представників Мінсоцполітики та інших державних органів проводилося формально. Доручення Президента України про те, щоб під час проведення додаткового громадського обговорення змінити сам механізм такого обговорення, не виконано.

Разом з тим на догоду Міжнародному валютному фонду Кабінет Міністрів України 31 травня ц. р. на заміну проекту Закону України «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» вніс дещо доопрацьований законопроект, який залишається суспільно неприйнятним, зокрема через передбачені ним положення щодо підвищення пенсійного віку, збільшення тривалості страхового стажу для призначення пенсії, заниження показ-

ників середньої заробітної плати для обчислення пенсій, скасування норм щодо перерахунку пенсій працюючим пенсіонерам тощо. Під час доопрацювання законопроекту не враховані основні пропозиції профспілок. Рекомендації парламентських слухань від 16.02.2011 на тему «Стан проведення пенсійної реформи та шляхи її вдосконалення», проігноровано звернення громадян та інших громадських організацій.

Уряд не дослухався до неодноразових звернень профспілок щодо необхідності проведення робочих зустрічей на тристоронній основі для обговорення внесених пропозицій із реформування пенсійного забезпечення та віднайдення узгоджених шляхів вирішення існуючих проблем.

З червня ц. р. Федерація профспілок України звернулася до Президента України В. Ф. Януковича з проханням взяти під особистий контроль дотримання конституційних гарантій громадян під час проведення пенсійної реформи та не допустити прийняття законопроекту «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» у внесеній редакції, а також зобов'язати Уряд доопрацювати проект з урахуванням зауважень та пропозицій, у т. ч. і від профспілок.

Також на адресу Прем'єр-міністра України М. Я. Азарова надіслано лист з вимогою відкликати з Верховної Ради України законопроект та доопрацювати його разом зі сторонами соціального діалогу. Спільний представницький орган всеукраїнських профспілок та профоб'єднань звертається до Президента України, народних депутатів не допустити прийняття законопроекту «Про заходи щодо законодавчого забезпечення реформування пенсійної системи» у внесеній редакції та заявляє, що профспілки докладають усіх зусиль та вживатимуть усі можливих заходів для захисту конституційних прав громадян.

СПІЛЬНИЙ ПРЕДСТАВНИЦЬКИЙ ОРГАН
ВСЕУКРАЇНСЬКИХ ПРОФСПІЛОК ТА ПРОФОБ'ЄДНАНЬ

БЕЗПЕКА ЖИТТЯ

ЗЛІТ ЮНИХ ПОМІЧНИКІВ ДАІ

У столиці на території 14-ї школи-інтернату (Дніпровський район) відбувся 35-й зліт загонів юних інспекторів руху.

Команди школярів із десяти столичних районів змагалися у таких номінаціях, як уміння надавати першу медичну допомогу, володіння жестиами регулювальника, майстерність керування велосипедом, знання дорожньої грамоти. Одним із етапів конкурсу був творчий урок-виступ «Агітбригади». Саме тоді – всі, без винятку, учасники змагання продемонстрували кмітливість, гумор і дотепність. Свято вдалося на славу. Цього року всі команди були добре підготовленими, кожен із учасників виклався на всі сто. Переможці отримали від спонсорів цінні подарунки та путівки до міжнародного дитячого оздоровчого центру «Артек», де проходитиме Міжнародний

дитячий фестиваль «Змінимо світ на краще». Головне у таких зустрічах, окрім гумору і вивчення правил дорожнього руху, те, що школярі мають можливість обмінятися досвідом та зміцнити дружні зв'язки між загонами ЮІР, – говорить начальник столичної державтоінспекції Анатолій Курінний. – Сподіваюся, що всі вони в майбутньому будуть законслухняними водіяма й пішоходами. Тому дорослі ставлять собі за мету залучити якнайбільше школярів до участі в роботі, спрямованій на запобігання дорожньо-транспортному травматизму.

ВІДДІЛ ЗВ'ЯЗКІВ ІЗ ГРОМАДСЬКІСТЮ УДАІ КИЄВА

«ЖИВИ ЗА ПРАВИЛАМИ»

Під такою назвою у Вишневому відбувся 15-й обласний конкурс серед команд КВН-ЮІР, у якому взяли участь 10 команд із міст і районів області.

Мета конкурсу – всебічне залучення підростаючого покоління до вивчення правил дорожнього руху та їх дотримання, організація дозвілля дітей, привернення уваги громадськості до проблем гарантування безпеки руху серед неповнолітніх. Діти з гумором, дотепно і ве-

село представили глядачам свої виступи на таку серйозну проблему, як безпека на дорогах. Однак це лише підкреслило її актуальність. У наполегливій боротьбі перемогли виборола команда КВН-ЮІР Боярської ЗОШ № 3 «Вітаміни». Учні дістали право захищати честь Київської області у фіналі Всеукраїнських зональних змагань КВН-ЮІР у Запоріжжі.

ПІДГОТУВАЛА
ОЛЕНА ЛАРИНА, «ПВ»

ЛЮДИ, ЯКІ ПІДКОРИЛИ СТИХІЮ

Приказку «Кругом – вода, всередині – біда» зрозуміє лише той, хто на власні очі бачив справжню волинську повінь. Вона завдає великої шкоди населенню вже понад століття. Тож нині на заваді її руйнівної роботи стоять меліоратори.

Технічне обслуговування майже 7 тисяч шлюзів-регуляторів, 44 насосних станцій та близько 20 тисяч км каналів – справа працівників Волинського обласного виробничого управління водних ресурсів і водного господарства. Вагома підтримка в цьому – його профспілкова організація, яку вже 7 років очолює Степан Волох.

– Один із принципів, за якими ми будемо свою роботу, – трудове суперництво, – розповідає голова профкому. – Сьомий рік поспіль успішно проводимо огляд-конкурс із підготовки гідроспруд до вегетаційного періоду (весна-літо). Визначаємо кращих у професії та краще управління водного господарства, експлуатаційну дільницю, насосну станцію, краще відновлене й впорядковане джерело, навіть краще оформлення та функціонування кабінету охорони праці. Та й інтерес до роботи з'являється.

Найбільшу проблему, за словами Степана Волоха, становить стовідсоткове знощення техніки. Потрібні їм екскаватори раніше виготовляли в Узбекистані, а тепер уже й заводу того немає. Та про що мовта! Навіть мотокіс не вистачає, тож працівники досі косять траву вручну! А двічі на рік обкосити 5 тисяч кілометрів магістральних каналів – ой, як нелегко!

Та, попри режим суво-

рої економії, профком як може дбає про виробничі умови праці. За останні три роки було переобладнано ремонтні майстерні та насосні станції. Насамперед подбали про обігрів приміщень, бо хлопцям, які працюють у воді, на заболочених територіях, не позаздриш. Де немає центрального опалення – змурували грубки, облаштували кімнати для при-

ймання їжі, навіть душові кабінки тепер є.

Звісно, меншою мірою, ніж хотілося б профкому, передбачене забезпечення працівників спецодягом. Наразі його придбання здійснюється за коштів, які підприємство отримує від надання платних послуг.

– У північних районах, де зосереджена основна кількість водоюмі і де най-

більша загроза повеней, наша галузь чи не єдина, яка дає роботу і гарантовану заробітну плату, – каже Степан Волох. – Сільське господарство там малорозвинене, колгоспи ще в 90-ті роки занепали. Ліс і його дари – єдине джерело заробітку місцевих мешканців. Тому в цих регіонах вакансії довго не пустують, люди хочуть хоча б десь працювати.

Проте залишається проблема вкрай низької заробітної плати робітничих професій, і профком постійно звертається з проханням внести відповідні зміни у Галузеву угоду й вирівняти тарифні сітки працівників до рівня працівників позабюджетних установ. Ті ж самі механізатори, водії управління лісового, дорожнього господарств одержують у небуджетних сферах значно більше. Прикро, що зібрання в Держводгоспі України щодо підбиття підсумків роботи за рік проходять, зазвичай, без участі профспілок. Адже вони могли б чи не найбільше актуальних проблем порушити і раціональних пропозицій внести. Ми дуже відповідально ставимося до укладання колдоговору, до виконання його положень. Невиконання якогось його пункту – у нас просто неможливе. Хотілося б такої відповідальності на всіх рівнях роботи і у всіх керівних органах.

ВЕЛИКА ВОДА

– Є думка, що меліорація змінила або й зовсім знищила частину волинських ландшафтів, через що флора і фауна регіону зазнали непоправних втрат. Але, як показує життя, про недоцільність меліорації зазвичай говорять мешканці міст або ті, хто хоче на день-два виїхати на природу або місцеву екзотику під час повені побачити. А людям на Волині жити і дітей рости, – розповідає голова профкому Волинського обласного виробничого управління водних ресурсів і водного господарства Степан Волох. – Село Самари до осушування і селом важко було назвати. Це були 64 хутори на острівцях. Корова тільки 800 літрів молока давала на рік, майже як коза. Врожай зернових на заболочених ґрунтах збирали по 8 центнерів пшениці з гектара, тоді як норма – у 5–6 разів більше. Для мешканців Любешівського району, який розташований на 9 метрів нижче рівня вододілу, весняне потепління – справжня катастрофа. Щоб люди мали можливість

хоча б городи посадити, для рік доводиться майже 100 мільйонів кубометрів води перекачати.

**ІННА ПІЛЮК,
ЛУЦЬК**

ОФІЦІЙНО

ЗАЯВА

БЮРО ПРЕЗИДІЇ ЦК ПРОФСПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ В ЗВ'ЯЗКУ З ПУБЛІКАЦІЄЮ В ГАЗЕТІ «ОСВІТА УКРАЇНИ»

У газеті «Освіта України» № 35/36 від 16 травня 2011 р. надруковано блок матеріалів, де у викривленому, неправдивому вигляді подано позицію і висвітлюються дії Профспілки працівників освіти і науки України, її стосунки з владними структурами, насамперед із соціальним партнером – Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України. Цією публікацією редакція газети нанесла образу двомільйонному загонові наших спільчан, усім освітянам України, принизивши їхню честь і гідність. Безпідставні звинувачення, що містяться в статті, мають наклепницький характер, свідчать про непрофесіоналізм авторів, грубо порушують журналістську етику, суперечать принципам об'єктивності і неупередженості. Особливе обурення освітянського загалу викликають коментарі щодо акції протесту 21–22 березня поточного року. Наголошуємо, що зазначені акції відбулися за ініціативи та безпосередньої участі спільчан – вчителів, вихователів, викладачів, інших учасників навчально-виховного процесу, які

реалізували своє конституційне право на протестні дії, дотримуючись передбачених чинним законодавством норм та правил їх проведення. Соціальний діалог між профспілкою й Міністерством освіти і науки, молоді та спорту України ніколи не переривався. У нас єдина мета та спільна позиція. На цьому сторони неодноразово наголошували, зокрема на прес-конференції 23 травня 2011 р. Що ж до подібних публікацій, то вони перешкоджають нормальним діловим партнерським стосункам, ускладнюють переговорний процес, штучно створюють напруження в освітянському середовищі, що не відповідає нормам Закону України «Про соціальний діалог в Україні». Тому вся повнота відповідальності за зазначені наслідки лягає на редакцію газети. Очікуємо від керівництва редакції спростування звинувачень, наведених у публікації, закликаємо до відмови від неконструктивної позиції і дотримання тих норм подання інформації, які прийняті в демократичному, цивілізованому суспільстві.

ПОСЛУГИ ЦЕНТРУ ОЦІНЮВАННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ МАЮТЬ БУТИ БЕЗОПЛАТНИМИ

ЦК профспілки працівників освіти і науки України, розглянувши проект постанови Кабінету Міністрів України «Про внесення змін до переліку платних послуг, які можуть надаватися навчальними закладами, іншими установами та закладами системи освіти, що належать до державної та комунальної форми власності», вважає, що її прийняття є недоцільним із наступних причин.

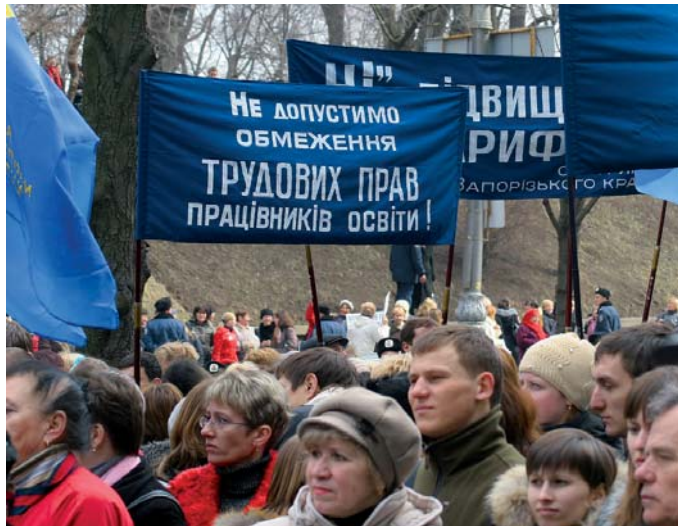
Відповідно до пункту 2 Положення про Український центр, він у своїй діяльності керується Конституцією і законами України. Відповідно до статті 53 Конституції, повна загальна середня освіта є обов'язковою. Держава забезпечує доступність і безоплатність освіти. Згідно зі статтею 35 Закону України «Про загальну середню освіту», держава гарантує молоді право на отримання повної загальної середньої освіти і оплачує її здобуття. Відповідно до пункту 3 Положення про Український центр, регіональні підрозділи забезпечують організацію і

здійснення зовнішнього незалежного оцінювання навчальних досягнень випускників, які виявили бажання вступити до вищих навчальних закладів, шляхом проведення тестування на паперових носіях і комп'ютерного тестування. Тому всі послуги, що можуть надаватися Центром оцінювання якості освіти, зокрема проведення пробного зовнішнього незалежного оцінювання, не можуть бути платними.

ЦК ПРОФСПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИ

У ВІДПОВІДЬ

У пресі почали з'являтися публікації, в яких надто специфічно коментуються як безрезультатний виступ учителів, так і відмова від травневої акції. Педагоги всіх регіонів України досить боляче реагують на несправедливі тлумачення їхньої позиції. Тому й виникла потреба викрити маніпуляції.

РОЗСТАВЛЯЮЧИ КРАПКИ НАД «І»

КОНТР- АРГУМЕНТИ «ВІРНО- ПІДДАНИМ»

І влада, і ЗМІ були вражені розмахом березневої освітянської акції. Митинг так налякав певних осіб, що в публікаціях, націлених на знецінення сили та гідності освітян, вдалися до грубих інсинуацій: «Очевидно, що більшість тих страйкарів – не вчителі, а професійні митингувальники, які протестують за гроші».

Ще гіршими, ніж спроби знецінити значення освітянського руху, стали відверті провокації на кшталт запитань: «Чому не зупинили роботу шкіл?». Десятитисячний мітинг освітян не випадково відбувся 21–22 березня. Обрані дні – час шкільних канікул. Учителі жодним чином не хотіли перекла-

дати проблеми галузі на плечі учнів та батьків.

Та закриття шкіл вилінуло б не лише на навчальний процес. У разі зупинки роботи навчальних закладів їх керівництво та співробітники наразилися б на небезпеку репресій: від звільнення до кримінальної відповідальності.

Одна з основних задач, якої дотримуються освітяни – позаполітичність. Хто спостерігав за маніфестацією, помітив відсутність політичних вимог. І жодна політична партія не ризикувала «примазатися» до нашої справи.

Якщо зібрати всі нісенітниці, в яких намагалися «випукати» вчителів, то вийде величезне відерце бруду. Влучно про спроби принизити значення і розмах освітянського руху написав у своєму листі В. М. Бондаренко, вчитель історії гімназії

№ 2 м. Любашівки Одеської області: «Я одразу пізнав «пощерк» статті. В усі часи були «вірнопіддані», що намагалися відмити одних за рахунок інших».

СТРАЙК – ОСТАННІЙ АРГУМЕНТ

Головне завдання профспілок – захищати інтереси своїх членів. Серед інших методів страйк – останній аргумент, до якого не хотілося б вдаватися. Конструктивний діалог багатого ефективного профспілки завжди готові до партнерських відносин із владою.

Свою перемогу вважаємо не страйк, а вдалі переговори. Травневі домовленості – важливий крок до поліпшення становища освітян.

Варто згадати про існуючі домовленості, які до-

зволити уникнути страйку 18 травня цього року. Профспілки працівників бюджетної сфери сформували спільні позиції 1, 7, 20 та 28 квітня відбулися чотири засідання Міжвідомчої робочої групи, під час яких визначалися шляхи вирішення проблеми разом із профільними міністерствами. Направлення бюджетних коштів було направлено Прем'єр-міністру. У рамках соціального діалогу 10 травня 2011 р. у Кабінеті Міністрів відбулася зустріч освітянської профспілки з представниками уряду, на якій Микола Азаров уперше озвучив конкретні цифри щодо збільшення відповідних видатків. У результаті такої консолідованої діяльності 11 травня 2011 р. Кабмін прийняв постанову № 524 «Питання оплати праці працівників установ, закладів та організацій окремих галузей бюджетної сфери».

Рішення уряду вважаємо проміжною перемогою і надалі будемо добиватися повного приведення розміру посадового окладу працівника першого тарифного розряду ЄТС до мінімальної заробітної плати.

Коли ми говоримо про гідну зарплату педагога, то маємо на увазі не лише кусень хліба. На кону – якість української освіти і, насамкінець, конкурентоспроможність країни в майбутньому.

ОЛЕКСАНДР КУЦЬ,
ГОЛОВА КИЇВСЬКОЇ
МІСЬКОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ
ПРОФСПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ ОСВІТИ
І НАУКИ УКРАЇНИ

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

В комітет профспілки телефонували сотні людей – учасників мітингу під Кабміном, надійшло кілька сотень листів з усіх регіонів України.

Вихователь ДНЗ № 389 Голосіївського району м. Києва Л. Г. Нетреба: «Скільки можна втловувати нас у багнюку?! Ні для кого не секрет, скільки отримують працівники садочків, доглядаючи маленьких діточок. Це велика відповідальність і нервово напруженість. І коли ми, не маючи гідної оплати нашої праці, вимагаємо від влади на нас зглянутися, виявляється, що ми – платні митингувальники! Обуренню немає меж!».

Учитель історії ліцею № 303 Дарницького району м. Києва І. І. Баленко: «Коли нам нав'язують думку, що «найсвятіший обов'язок деяких профспілок – виконувати політичні замовлення», ми однозначно відповідаємо, що єдина ланка громадянського суспільства в Україні, якій довіряють – особливо в бюджетній сфері – це профспілки».

Голова Подільської районної організації профспілки Г. В. Ткач: «Схаменіться, через якіхось 10–15 років, коли 60-річні педагоги та няньки полишать школи і дитячі садки, з'явиться величезна проблема з кадрами. За 1 тис. грн молодий спеціаліст не піде до школи чи дитсадка. Тому й виходили під Кабінет Міністрів з надією, що почують. Коли йдуть на такий крок працівники освіти – це межа, за якою життя прірва». Інші відгуки з місць освіти надіслали до редакції, яка розмістила на шпальтах газети тенденційну статтю. Якщо вона відмовиться від публікації позиції учителів, це буде ще одним свідченням замовленості матеріалу.

ІЗРАЇЛЬ

«БИНТОВИЙ» БУНТ

Співробітники компанії «Нісан», що є основним постачальником перев'язувальних засобів для лікарень міста Сдерот, оголосили страйк на знак протесту проти її закриття. Близько 100 працівників припинили постачання перев'язувальних матеріалів, які виробляла компанія, в операційні.

Як повідомляє сайт zman.com, власник оголосив про закриття компанії, заплановане ще рік тому, через збитковість. Водночас її працівники, об'єднавшись у профспілку, звернулися по допо-

могу до керівника відділу професійних робітників при Гістадруті Аві Нісанкорену. Той, у свою чергу, розпочав переговори з Міністерством охорони здоров'я, проте згоди так і не було досягнуто.

США

ПОКОЇВОК ОДЯГНУТЬ У ШТАНИ

Працівниці нью-йоркського готелю Sofitel на Манхеттені, де проживав екс-глава Міжнародного валютного фонду Домінік Стросс-Кан, звинувачений у статевих домаганнях, одягнуть у штани та забезпечать пристроями з тривожними кнопками, повідомляє видання New York Post.

Профспілка працівників сфери обслуговування готелів провела нещодавно мітинг проти насильства щодо жіночого персоналу. Керівники готельної мережі Sofitel, зазначивши, що схвалюють нову униформу, погодились на її зміну в зв'язку з нещодавнім інцидентом з екс-очільником МВФ. Таке рішення було прийняте піс-

ля зустрічі представників трудового колективу та його керівництва. На зустрічі був присутній представник зазначеної профспілки. За його словами, було порушено питання про безпеку покоївковок, яким видаватимуть кишеньковий пристрій із тривожною кнопкою, щоб у разі небезпеки повідомити службу охорони.

ФОТОФАКТ

Південнокорейський ОМОН здійснює арешти страйкарів на найбільшому заводі Yoosung у місті Асан, що за 80 км на південь від Сеула. Близько 500 робітників затримано рейдом ОМОНу на шостий день страйку, 24 травня 2011 року. (За повідомленням Інтернет-сайта epochtimes.com.ua) Фото: Won Dae-Yeon/Getty Images

СПІЛЬНИЙ ПРОЕКТ

З 1 березня ц. р. в Україні та Молдові розпочато новий проект технічного співробітництва з надання підтримки у розробленні та ефективній реалізації міграційної політики і програм на основі дотримання прав людини згідно з трудовими нормами Міжнародної організації праці (МОП) і принципами та рекомендаціями багатосторонньої угоди МОП щодо трудової міграції.

ОБЛИЧЧЯМ ДО МІГРАНТІВ

Цей проект має назву «Ефективне управління трудовою міграцією та її кваліфікаційними аспектами» і був ініційований з метою надання Україні та Молдові підтримки в справі регулювання трудової міграції, сприяння сталому поверненню та запобіганню втраті кваліфікованих кадрів. Проект, що триватиме два з половиною роки, впроваджуватиметься МОП разом із молдавськими та українськими партнерами за підтримки Міжнародної організації з міграції та Світового банку.

ДОВІДКА

Група технічної підтримки з питань гідної праці МОП і бюро МОП у Центральній та Східній Європі, Будапешт
Анна Фаркаш
E-mail: farkas@ilo.org
Тел.: +36-1-301 4900, факс: +36-1-353 3683
Представництво МОП у Кишиневі
Алла Ліпчіу
E-mail: lipciu@ilo.org
Тел.: +373 69 388 384, + 373 22 269 396
Представництво МОП у Києві
Василь Костиця
E-mail: kostytsya@mlsp.gov.ua
Тел.: +38 044 289 8528, +38 044 284 3887
Факс: +38 044 289 4141

щодо можливості збереження прав на пенсійне забезпечення.

Відповідальною організацією-виконавцем проекту є МОП, яка залучати міжнародних партнерів, таких як МОМ, Світовий банк і місцеві зацікавлені сторони. Міністерство соціальної політики України та Міністерство праці, соціального захисту і сім'ї Молдови великою мірою зацікавлені щодо надання підтримки у реалізації проекту на всіх його етапах. Організації роботодавців і профспілки обох країн також сприятимуть досягненню мети проекту й надаватимуть рекомендації та проведуть конкретні заходи.

Новий проект, що на 80% фінансуватиметься Європейською комісією, було презентовано 27 травня ц. р. у конференц-залі Мінсоцполітики за участю першого заступника міністра соціальної політики України Василя Надраги, керівника відділу програм технічної допомоги делегації ЄС в Україні пані Лаури Гараняні, директора групи технічної підтримки з питань гідної праці МОП і бюро МОП у Центральній та Східній Європі (Будапешт) пана Марка Левіна, координатора системи ООН в Україні пані Постійного представника ПРООН в Україні Олів'є Адама.

ДЕПАРТАМЕНТ
МІЖНАРОДНОЇ РОБОТИ
ОПУ
СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА
ТЕТЯНА РУБАН, «ПВ»

МЕТА ПРОЕКТУ

У рамках стратегії забезпечення гідної праці обидві країни – Молдова і Україна – докладають усіх зусиль, аби політика щодо трудової міграції базувалася на дотриманні прав мігрантів, забезпеченні їхньої зайнятості та захисту. Тому новий проект і має на меті надання допомоги національним міграційним органам Молдови та України у вирішенні цих проблем.

КІНЦЕВИМИ
БЕНЕФІЦІАРАМИ
НОВОГО
ПРОЕКТУ Є:

• Трудящі-мігранти.
У більшості випадків робота, виконувана мігрантами за кордоном, як правило, не відповідає їхньому освітньому рівню чи кваліфікації. Попитом на робочу силу в країнах

призначення можна управляти за допомогою ефективного реалізації двосторонніх угод про трудову міграцію, а також шляхом визначення потреб приймаючих ринків праці та відповідної підготовки мігрантів для задоволення цих потреб.

Мігранти без документів часто вимушені погоджуватися на низькокваліфіковану роботу. Саме тому вдосконалення управління законною трудовою міграцією має поєднуватися з інформаційними кампаніями для підвищення рівня обізнаності щодо ризиків нерегульованої міграції. Проект передбачає проведення заходів, які захищать права мігрантів і запобігатимуть їхній експлуатації – згідно з трудовими нормами МОП, визначеними у багатосторонній угоді щодо трудової міграції та Конвенціях МОП № 97 і 143.

Стосовно висококваліфікованих спеціалістів

проект пропонує провести аналіз схильності педагогічних спеціалістів (шкільних учителів, викладачів вишів, дослідників) до міграції, а також аналіз впливу на системи освіти й конкурентоспроможність робочої сили з Молдови та України.

• Мігранти, які повертаються.

Проект підтримуватиме реінтеграцію мігрантів, які повертаються, шляхом: 1) надання технічних консультативних послуг для розроблення і впровадження заходів і стимулів, які заохочують стаке повернення і сприяють ефективному використанню людського, фінансового і соціального капіталу, набутого за кордоном; 2) розбудови спроможності та надання матеріалів для створення системи визнання кваліфікації та підтвердження неформальної та неофіційної освіти; 3) розроблення та вжиття заходів

ПРОДОВЖУЮЧИ ТЕМУ

А БОРГ І НИНІ ТАМ...

ОЛЕКСІЙ РОМАНЮК,
ГОЛОВА ЦК ПРОФСПІЛКИ
ПРАЦІВНИКІВ ЖКІ, МІСЦЕВОЇ
ПРОМИСЛОВОЇ, ПОБУТОВОЇ
ОБЛУГОВУВАННЯ НАСЕЛЕННЯ
УКРАЇНИ

«Профспілкові вісті» вже інформували читачів про конфлікт між первинною профспілковою організацією КП «Облводоканал» Запоріжжя та обласною радою – власником підприємства (№ 19 від 12 травня 2011 року). Однак конфлікт неопустимо затягнувся.

**ПРО СУТЬ
КОНФЛІКТУ**

Через встановлення тарифів на послуги підприємства за ціною, що є нижчою за собівартість, КП «Облводоканал» зазнало збитків, у зв'язку з чим виникла заборгованість із виплати заробітної плати. Власник підприємства Запорізька обласна рада відмовилася повернути різницю в тарифах та фінансово забезпечити погашення заборгованості із заробітної плати. Підприємство звернулося до суду. Ордонікідзевський районний суд Запоріжжя зобов'язав обласну раду відшкодувати комунальному підприємству «Облводоканал» витрати на суму 15,6 млн грн. Після неповернення коштів згідно з рішенням суду первинна профспілкова організація підприємства звернулася до відділення Національної служби посередництва і примирення Запорізької області про реєстрацію колективного трудового спору між найманими працівниками комунального підприємства

«Облводоканал» та власником підприємства. Відділення НСПП відмовило у такій реєстрації, тож трудовий колектив змушений був звернутися до Окружного адміністративного суду Києва з позовом визнати протиправними дії НСПП та скасувати її рішення. 13 квітня ц. р. суд визнав правим позивача – тобто трудовий колектив підприємства. Цьому сприяли підготовка спеціалістами апарату ФПУ аргументації щодо правомірності вимог первинної профспілкової організації, а також цілеспрямовані дії обласної організації та ЦК профспілки.

**У ЦІЙ ІСТОРІЇ
ДИВУЄ ВСЕ**

І те, що «служба государева» – обласне відділення Національної служби посередництва і примирення, яка має сприяти оперативному роз'язанню трудових конфліктів та захищати працівників від такого ганебного явища у нашій державі, як заборгованість із виплати заробітної плати, замість цього три місяці реєструвала трудовий спір і змушена була це зробити згідно з рішенням суду. І інше – дії власника підприємства Запорізької обласної ради, яка під надуманими мотивами вже двічі зірвала засідання трудового арбітражу й надалі продовжує ігнорувати законодавство України. Проте обласна організація профспілки і її Центральний комітет не збираються миритися з ігнорування законних прав працівників підприємства і продовжують відстоювати інтереси трудового колективу. Так, 3 червня 2011 року Центральний комітет профспілки направив листа до Президента України, як гаранта Конституції, про невиконання його Указів і Розпоряджень Запорізькою обласною радою щодо ліквідації заборгованості із заробітної плати з проханням втрутитися у ситуацію й сприяти вирішенню цього конфлікту.

АКЦІЯ ПРОТЕСТУ

31 травня в Запоріжжі біля стін облміністрації відбулася масштабна акція протесту представників підприємств та організації ГМК України, в якій узяли участь понад 5 тисяч осіб.

«ТОЧКА КИПІННЯ» ГМК

**НА ЗАХИСТІ
«ФУНДАМЕНТУ
ЕКОНОМІКИ»**

На заклик Профспілки металургів і гірників України, його Центрального та обласного комітетів трудящі запорізьких підприємств, металурги та гірники з Дніпропетровська, Донецька, Маріуполя, Кривого Рогу, Кременчука, Комсомольська, Нікополя, Дніпродзержинська, Миколаєва та інших міст України висловили протест проти поглиблення кризової ситуації на гірничо-металургійних підприємствах країни.

Члени профспілки чекають конкретних дій від влади і заявили рішуче «ні» розвалу ГМК. Так, промовці на мітингу зазначили, що однією з головних причин соціально-економічної нестабільності регіону є здійснення ринкових реформ без державного регулювання економіки.

«ГМК був, є і ще довго залишатиметься основною ланкою у народно-господарському комплексі України, – зазначив у своєму виступі голова ЦК ПМГУ Володимир Казаченко. – Адже саме ГМК забезпечує державну скарбницю 47% валюти, наповнює бюджети всіх рівнів, соціальних фондів.

На 18 тис.
(понад 25%)

зменшилася чисельність працівників ГМК Запорізької області за останні 10 років, у тому числі за 2009–2010 роки – на 7 тис. осіб.

Сьогодні проблема загострюється: зупиняються цехи, заводи, люди втрачають робочі місця, підвищуються тарифи та ціни. Українські виробники феросплавів та алюмінію не є конкурентоспроможними, навіть збиткові через високу собівартість продукції. Ситуація критична, тому ми й вимагаємо від Президента та Уряду не допустити зупинки підприємств галузі. Наразі ЦК вніс пропозицію Комітету Верховної Ради з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва розглянути ситуацію, що склалася, на засіданні Комітету. Його заплановано на 10 червня. Ми вже готуємо списки учасників та проблемні питання. Також у найближчі тижні планується вихід в ефір програми «Шустер Live», на якій будуть обговорюватися порушені нами проблеми. Робота проводиться по усіх напрямках, тож приблизно 17 червня будемо підбивати підсумки того, що зроблено. Тоді й прийматиметься рішення, чи рушати на Київ.

**ВОЛОДИМИР
КАЗАЧЕНКО,**
ГОЛОВА ЦК ПМГУ

Очевидно, що з боку держави має бути адекватне ставлення до гірничо-металургійного комплексу. Насправді ж в Україні німає навіть органу на рівні уряду, який би координував і вирішував проблеми галузі: Міністерство промислової політики України замінили Агентством з управління державними корпоративними правами та майном, при тому, що держвласності в ГМК залишилося всього 2–3%. Складається враження, що критична ситуація на багатьох підприємствах ГМК кимось свідомо підтримується і загострюється. Але ми, профспілка, не дамо зруйнувати ГМК – фундамент економіки України. У солідарності і згуртованості – наша сила!»

Незважаючи на поліпшення кон'юнктури рин-

ку металу і дії профкомів, Центрального та обласного комітетів ПМГУ, економічний стан низки підприємств Запорізького регіону продовжує погіршуватися, зростає соціальна напруженість у трудових колективах.

«Складне фінансове становище підприємств ГМК Запорізької області, повна або часткова їхня зупинка і, як наслідок, викид трудового потенціалу на бірку праці або у тіню економіку для Запорізької області будуть катастрофічними», – упевнений голова Запорізького обкому ПМГУ Валерій Козуб.

**КРИЗА
ПОГЛИБЛЮЄТЬСЯ**

Зупинено виробництво на ВАТ «Запорізький алюмінієвий комбінат», ДП

«Вуглекомполіт». Частково зупинені ВАТ «Запорізький завод феросплавів», «Запорізький сталепрокатний завод» (вводяться за експлуатації металургійні агрегати, цехи). Наразі існує реальна загроза зупинки виробництва у ВАТ «ГДК «Мінерал». Зберігається важка фінансово-економічна ситуація на ДП «Запорізький титаномagneзійний комбінат» та в Інституті титану. За інформацією адміністрації ПАТ «Запорізький завод феросплавів», у зв'язку з погіршенням ситуації за останні 5 місяців підприємство має намір скоротити 1900 осіб (більше 55% фактичної чисельності). Спостерігаються наполегливі спроби зруйнувати чіткий виробничий ритм комбінату «Запоріжсталь».

Ситуація в запорізькому ГМК уже підійшла до критичної межі. На жаль, держава верто не помічає – або не хоче помічати – проблем найбільшого індустріального регіону країни і десятків тисяч людей, що втратили впевненість у завтрашньому дні.

Завершився багатотисячний мітинг одноставним прийняттям Звернення до Президента, Прем'єр-міністра, обласної держадміністрації та керівників підприємств гірничо-металургійного комплексу Запорізької області.

Протестувальники налаштовані рішуче: у разі невиконання заявлених у цьому документі вимог Профспілка металургів і гірників України готова організувати і провести Всеукраїнську акцію протесту в Києві.

**ЕЛЕОНОРА
СИЛІВЕРСТОВА,**
ЗАПОРІЗЬКА ОБЛ.
ФОТО АВТОРА

ЗОНА ТРИВОГИ

ЖИТТЯ З ДЕФІЦИТО

РАЙСА ЧИРВА,
«ПВ»

На столі в президента лежить документ. У ньому – зміни до Сімейного кодексу України в частині процедури всиновлення дітей. Законодавчі зміни спрямовані, насамперед, на обмеження виїзду українських малюків за кордон. Зокрема, тепер іноземці зможуть всиновити маля з України лише тоді, коли йому виповниться 5 років. Тобто, коли буде вичерпано всі можливості для національного всиновлення.

МАЛЕНЬКОГО УКРАЇНЦЯ – У ЧУЖІ СВИТИ

Міжнародне всиновлення українських дітей бере початок практично від остаточного розпаду СРСР. Активний сплеск його розвитку припадає вже на третій рік існування суверенної і незалежної української держави. Саме тоді активізували свою «законну» діяльність посередницькі агенції, які відчули солодкий присмак швидких грошей. Є попит, та ще й неабиякий, то чому б не організувати достойну пропозицію? Дітей продавали гуртом і в роздріб, аж поки в 1996 році держава не схаменулася. Поштов-

хом до реакції з її боку стали публікації зарубіжної преси про свавілля над усиновленими дітьми. Закордонні матінки й татусі, бачте, не витримували слов'янського норову прийомних діток. Повідомлялося і про знущання, що межували з тортурами, і навіть про загадкові смерті. Україна, як незалежна держава, мала відреагувати, тим більше, що якраз у цьому питанні панував повний хаос. Ніхто достеменно не міг розтлумачити, скільки саме дітей, з якою метою і, головне, ким вивезено з країни? Панував давній принцип, майже за Марксом: гроші – товар – гроші. І лише на п'ятому році незалежного існування Україна створила Центр з усиновлення

дітей-сиріт або тих, хто позбувся батьківської опіки. Центр почав діяти при Міністерстві освіти. Державна структура мала вести досить суворий облік кандидатів на усиновлення, суворо контролювати власне процес передавання прийомним батькам на чужині, а zarazом відслідковувати їх подальшу долю.

А далі – той же хаос. Бо впродовж 10 років за процес усиновлення відповідало 7 міністерств. А в 7 міністерств дитина не те що без ока, а й без імені й походження може лишитись. І тільки 2006 року всі функції, пов'язані з усиновленням дітей, було покладено на одне міністерство – у справах сім'ї, молоді та спорту. Саме це

міністерство спромоглося встановити прозорі правила всиновлення дітей і вивезення їх за кордон.

Для чого німцям, французам, італійцям чи американцям українські діти? По-перше, там теж існує проблема бездітних сімей, котрим за всяку ціну хочеться мати нащадків. Хоч і не власних, але ж законних прийомних. По-друге, система всиновлення в європейських країнах набагато складніша. По-третє, всиновлення українських дітей – матеріально ви-

гідніше. Є, звісно, й інші причини, за якими французка чи американська бездітна сім'я будь-що хоче всиновити українського хлопчика чи дівчинку, бо в їхньому роду колись була слов'янська кров.

Але є інший бік медалі. Діло дітей, усиновлених іноземцями, важко простежити. Тобто вони можуть стати каліками від побоїв чи то іспанської, чи то італійської другої мами. Чи жебракувати. А, може, взагалі не вважатися живими. Бо нерідко стають елементарним біологічним матеріалом для чіхось експериментів. Недарма сьогодні держава встановила суворіші правила й норми для всиновлення українських дітей. Нарешті ми припинимо бути чи то експортерами, чи постачальниками – і те, й інше однаково принизливе – маленьких людських душ.

Нині український парламент вніс зміни до Сімейного кодексу. Відтепер заборонено всиновлення українських дітей особами, які за станом здоров'я потребують сторонньої допомоги, а також особами без громадянства.

Дитину можна всиновити за її згодою, якщо, звісно, за віком і рівнем

розумового розвитку вона може її висловити. Ще документ передбачає дозвіл на всиновлення дитини без згоди батьків, якщо впродовж двох місяців останні не забрали її з медичної установи. Та цей пункт – найбільшчій. Це вже наші, сімейні проблеми. І це наші, українські мами й тата, які або через п'ятичку, або через нездоровий глузд «забули» забрати своє маля в свою сім'ю.

АБО СІМ'Я, АБО ІНТЕРНАТ

Дитині, позбавленій із різних причин батьківського піклування, слово інтернат нагадує колонію суворого режиму. Можна сто разів переконувати неповнолітнього, що в інтернаті створено всі умови для його розвитку та навчання, в нього буде одна єдина думка: все одно втечу! Краше на вулиці, під тинином, аби лиш не в сиротинці.

А що ж наші українці? Чи в нас перевелися бездітні сім'ї? Начебто ні. Розповідають, що в пологових будинках черга на дітей, від яких відмовляються батьки, на кілька років уперед розподілена. Тоді чого ми відаємо перева-

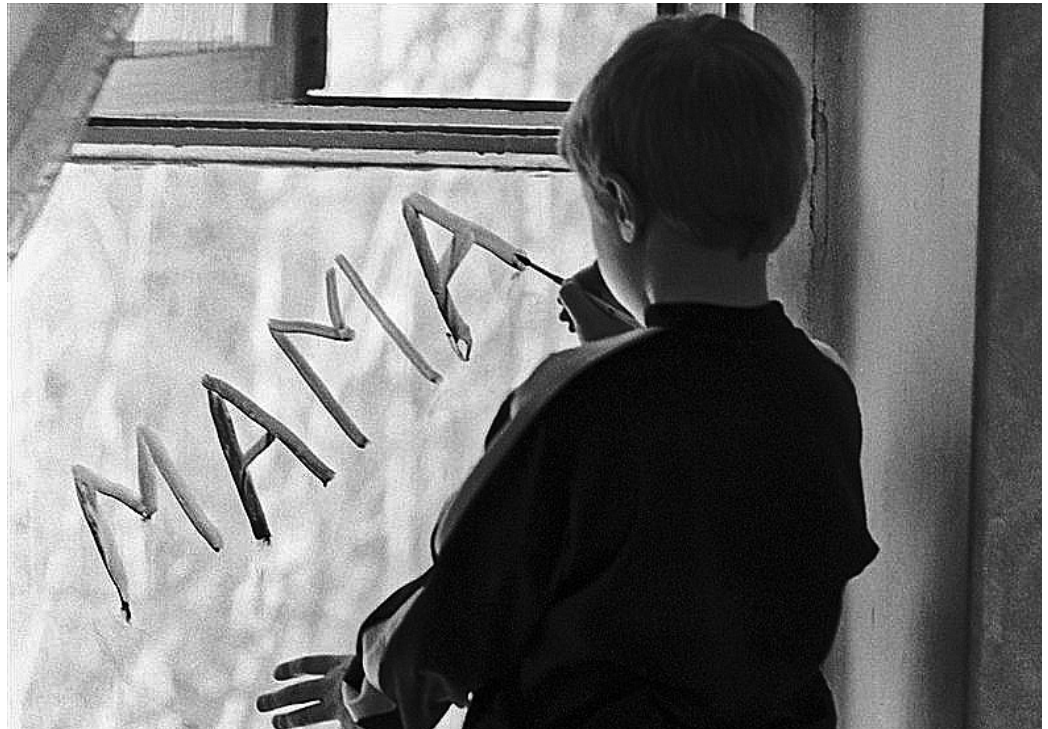
Понад 20 тис. дітей у 36 країн світу за період незалежності України віддала на всиновлення за кордон.

Найбільше – до США, Італії, Іспанії та Франції. Доля 2 тис. українських малюків, усиновлених іноземцями, досі невідома.

ДОНОР ДЛЯ ВСЬОГО СВІТУ

А між тим, Україна стала донором дітей для всього світу. До цього долучались усі, кому дуже кортіло заробити грошенят. Адже посередництво оплачувалось закордонними покупцями надто дорого – від 30 до 50 тис. американських доларів. І з-поміж посередників – юристи, інженери, перекладачі, майстри манікюру, стоматологи. Директор Департаменту з усиновлення та захисту прав дитини Людмила Волинець стверджує, що в боротьбі з горе-посередниками мала б стати перепорою Гаазька конвенція. Та її тричі провалював український парламент. Чому? На це у пані Волинець відповіді немає, є тільки думка, що наше законодавство в цій сфері надто недосконале.

ІМ ЛЮБОВІ Й УВАГИ

гу іноземцям? Ті платять більше? Але ж у змінах до Сімейного кодексу чорним по білому написано: наші діти мають право на усиновлення насамперед в Україні. І тільки якщо такого бажання забракне, набуває чинності міжнародне усиновлення.

Звернімося до фактів. У листопаді 2008 року Державний департамент з усиновлення і захисту прав дитини Міністерства сім'ї провів дослідження, чи хочуть українці усиновити чужих дітей. Третина опитаних відповіли ствердно. А це – понад 2 мільйони осіб. Двома роками раніше позитивно відповіли на запитання кожен п'ятий. Саме 2008 року найбільше дітей усиновили наші українські сім'ї. З'явилися будинки сімейного типу. Небайдужі до чужого болю українці брали на виховання по п'ятеро, а то й більше дітей. Виділення мікроавтобуса для такої багатодітної сім'ї ставало подією номер один у вітчизняних ЗМІ. Та цим державна підтримка й обмежувалась. Відзвували – і забули. Недивно, що впродовж останніх двох років темпи національного усиновлення не просто впали, а завмерли в очікуванні. Економічна скрута

не дозволяє пересічній українській сім'ї взяти на виховання чужу дитину. Вайдуже, сироту чи дитину, котрій не довелося пізнати любові та ласки справжніх батьків.

Держава припинила опікуватись прилаштуванням дітей у сім'ї українських батьків. Простіше оформити перепустку до інтернату, себто фортеці. Мабуть, за високим парканом простіше не бачити сиротинських проблем. Власне, й саме Міністерство з питань сім'ї, молоді та спорту реформовано в новішу інституцію, якій, мабуть, незручно марнувати час на проблеми усиновлення. Тож дитячі будинки сімейного зразка, прийомні сім'ї теж відійшли в небуття. Той, хто зважився на такий подвиг 3–5 років тому, нині мусить виживати самотужки і не чекає допомоги від держави. Майже вдвічі скоротилась кількість дітей, яких брали на виховання в українську сім'ю. Про це говорять ті, хто започаткував цей процес. Переконують, що впродовж 2009 року в сім'ї прилаштовано дітей у 15(!) разів більше, ніж за попередні 5 років. А станом на 1 січня 2010-го в прийомних сім'ях та дитячих будинках сімей-

ДОВІДКА

У більшості країні Європейського Союзу усиновлення дітей іноземними громадянами заборонене і дозволяється лише тоді, коли йдеться про повернення дитини іммігрантів на історичну батьківщину. Чехія, Угорщина, Словаччина та країни Прибалтики дозволяють усиновлювати своїх малюків іноземцями, хоча й з певними обмеженнями. Нещодавно ідея на цілковиту заборону усиновлення іноземцями пролунала в Росії.

ного типу виховувалось дітей ушестеро більше порівняно з 2005-м. Марно. У високих кабінетах їх не чуять. Чиновників, схоже, влаштує альтернативне поняття – інтернат.

ДИТИ – ТОЙ ЖЕ БІЗНЕС. ТІЛЬКИ ПІДПІЛЬНИЙ

Торгівля дітьми, а надто безбачечками, стала в Україні надто прибутковою статтею. Та й не тільки безбачечками. Бо тут знову спрацьовує формула, котру колись вигадав Карл Маркс: гроші – товар – гроші. Ті, хто прагне їх заробити таким ганебним шляхом, не зупиняються ні перед чим. Усиновлення дітей іноземними громадянами для деяких держслужбовців із благородної справи перетворилось на підпільний і досить прибутковий бі-

знес. У хід ідуть фальшиві документи, особливо при «продажу» дітей із пологових будинків. Схема примітивна, але від того не менш жахлива. Породілі з трагічною міною на обличчя сповіщають, що новонароджена дитина, на превеликий жаль, померла. При цьому називають такий діагноз захворювання, що в матері не залишається жодних сумнівів у його правдивості. Убита горем, вона навряд чи захоче оглянути тільки мертвонародженого або шойно померлого. А тим часом малюк замість маминих грудей смочить штучну суміш з іспанської, італійської чи американської соски. Як на аукціоні: все, продано! І знову – факти. У 2005 році член Парламентської асамблеї Ради Європи Рут-Габі Вермот-Мангольд приїздила в Україну, аби провести власне розслідування ви-

падків зникнення новонароджених із харківського пологового будинку № 6. А чого варта тернопільська справа, коли 124 дітей-сиріт вивезли на оздоровлення до Америки, а додому повернулася тільки половина? До слова, в ПАРС харківських медиків тоді запідозрили в продажу дитячих органів. Наша влада зробила «круглі очі»: бути цього не може! Однак Парламентська асамблея на засіданні в січні 2009 року знову висловила занепокоєння випадками загадкового зникнення новонароджених у лікарнях України та заклала поновити розслідування процесів. Більше того, порадила залучити до об'єктивного розслідування західних експертів. Ця рекомендація так і залишилась непочутою, позаяк «жодних заяв до правоохоронних органів про викрадення новонароджених не надходило».

У Сімейному кодексі на запитання, хто і як зобов'язаний спостерігати за усиновленими за кордоном українськими дітьми, відповідь одна – консульський відділ. А це – чотири чи п'ять співробітників, відповідальних за величезну кількість питань. Тож якщо на-

Можна сто разів переко-нувати неповнолітнього, що в інтернаті створено всі умови для його розвитку та навчання, в нього буде одна єдина думка: все одно втечу!

дійде конкретний запит за точною адресою, вони відреагують. А якщо ні – то й ні.

Що з нами сталось? Чому ми збайдужіли до чужого сирітства? Навіть під час війни, в неймовірну скруту були сини полків і онуки дивізій. Чи, може, ми ввійшли в ринок настільки, що ладні торгувати будь-яким крамом, навіть якщо це – чиясь доля. Нещаслива доля маленького українця...

СЛАВНА ІСТОРІЯ

Хто не знає яскраво-сонячну будівлю на пагорбі Хрещатика, шедевр архітектури, спроектований півстоліття тому Вікентієм Беретті, відомий концертний та театральний майданчик – Жовтневий палац.

Нині це Міжнародний центр культури та мистецтв ФПУ, що з повним правом можна назвати кузницею талантів. А вже саме з численних гуртків художньої самодіяльності, народних ансамблів, аматорських об'єднань і клубів розпочинали свого часу творчий шлях відомі майстри сцени, театру, кіно. На сцені палацу перші кроки у велике мистецтво зробили Дмитро Гнатюк, Анатолій Солов'яненко, Белла Руденко, Анатолій Мокренко, Юрій Гуляєв, Діана Петриненко, Степан Турчак. А в післявоєнні роки відбудовувати

осередок культури разом із простими робітниками допомагали відомі митці – Максим Рильський, Лев Ревуцький, Володимир Сосюра, Андрій Малишко, Гнат Юра, Наталія Ужвій, Мар'яна Крушельницька... Жовтневий палац є справжнім центром духовної столиці України, який примножує славу вітчизняного мистецтва і, як сказав у одному з інтерв'ю його директор – заслужений працівник культури України Володимир Олянюк, «захищає серця і душі українців від ширжитку, яким сьогодні підмінують справжню культуру».

ВІСІМ ГРАНЕЙ ТАЛАНТУ

Найяскравіші сторінки літопису Жовтневого палацу виписують відомі не лише на теренах України, а й далеко за кордоном, самодіяльні колективи, що протягом багатьох років працюють і «живуть у домі на Інститутській, 1». Це Народний ансамбль народного танцю «Горлиця», Народний оркестр народних інструментів, Народна опера студія, Народний ансамбль класичного балету «Просвіт», Народний джазовий оркестр «Музична лабораторія». А для найменшеньких – дитячі зразкові колективи «Яблуневий

цвіт», «Співаночка» та «Етюд». Усі колективи, за давньою традицією, відчиняють свої двері для вихованців безкоштовно. І щороку в перший місяць осені поповнюються новими іменами. Про високу оцінку діяльності свідчить і той факт, що всім колективам присвоєно звання «Народний» та «Зразковий». У різні роки аматорам аплодували глядачі не лише багатьох міст України, а й далеко за її межами – в Італії, Франції, Японії, Чорногорії, Болгарії, Росії, Польщі, Угорщині та інших країнах.

“ Кожен колектив – це ще одна грань таланту палацу. Не можна сказати, що один з восьми працює краще, а інший менше. Завжди з успіхом виступають усі.

Оксана Кузнецова, завідувача відділом народної творчості та культурно-мистецьких зв'язків Міжнародного центру культури і мистецтв

СВІТ МИСТЕЦТВ

Народний ансамбль класичного балету «Просвіт»

ВОЛОДАРИ ПУАНТІВ, НОТ І СТРУН

Народний оркестр народних інструментів – понад 50 віртуозів, завдяки яким звучання таких, уже звичних, інструментів, як сопілка, контрабас, бандура, скрипка, баян, набувають нових барв, нової глибини. Художній керівник – головний диригент, заслужений працівник культури України Вікторія Васильєва.

Колектив є багаторазовим лауреатом та переможцем всеукраїнських і міжнародних музичних конкурсів та фестивалів, володарем Гран прі міжнародного музичного конкурсу в Італії «Музика світу».

Учасники Джазового оркестру «Музична лабораторія» – художній керівник головний диригент Вадим Корсак – відзначаються справжнім професіоналізмом та зрілістю. Точність у вступі та фразуванні, чистота інтонації та широкий динамічний діапазон – незмінні «атрибути» їх виступів та концертів. «Музична лабораторія» уже багато років посідає найвищі місця на всеукраїнських і міжнародних музичних конкурсах та фестивалях.

Багата на цікавинки історія Народного ансамблю народного танцю «Горлиця». Художній керівник ансамблю – заслужений

працівник культури України Володимир Білошкурський, який очолює колектив уже понад 8 років, розповідає, що зі своєю «Горлицею» об'їздили багато країн, представляючи Україну, зокрема всі колишні дружини республіки, Чорногорію, Болгарію, Італію... «Усього в нас було. За час існування колективу назбиралось чимало казок, але одна курйозна завжди згадується. На міжнародний фестиваль у місті Несебрі (Болгарія) ми приїхали із Равди (там поселили учасників) і забули один жіночий костюм. Ледве вмовили водія, щоб поїхати за ним до готелю в Равду. Приїхали. А костюма там немає. Знервовані, ми повернулися і відтанцювали концерт із запасним. Та найцікавішим було те, що, повернувшись ввечері до номерів, ми його знайшли – висів на дверях... І до сьогодні для нас є загадкою, як він зник і як з'явився».

Сьогодні аматорський колектив «Горлиця» – це справжні професіонали, переможці та призери різних всеукраїнських та міжнародних конкурсів народного танцю. За час роботи в колективі юнаки та дівчата зростають творчо і професійно, а згодом ідуть працювати в провідні ансамблі – імені Вірського, «Калина», «Берегиня», до хору Вірówki.

Народна опера студія – один із важливих твор-

чих підрозділів палацу, що вже давно став справжнім театром з великим репертуаром. Художній керівник студії – Ірина Вишневець, яка синтезує пошуки і доробки багатьох, допомагає кожному учаснику розкрити талант. Вихованці студії в співпраці з професійними вокалістами, диригентами та режисерами набувають концертного досвіду виконання оперних партій і роблять перші сценічні кроки в майбутнє зірки українського вокального мистецтва, режисури.

Балет – це високе мис-

тецтво, яке слабким не до снаги. Танцюючи, балерина постіжно вивчає нові рухи, складні па, які не одразу виходять. У балеті неможливо просто довести все до автоматизму, адже кожен жест, рух треба відточувати, відчувати музику. Без емоцій – танець мертвий... Балет – це почуття, це світ емоцій – світлич і щирих.

Саме такий світ створює Народний ансамбль класичного балету «Просвіт». Його творцем у 1957 році була прима-балерина Київського театру опери і балету ім. Т. Г. Шевченка Зінаїда Лур'є. А з 1981 і по

БАЛЕТ СЛАБКИМ НЕ ДО СНАГИ

Повсякденні заняття в старшій групі ансамблю класичного балету «Просвіт» – довгі, виснажливі і водночас цікаві репетиції, найскладніші вправи та комбінації. Величезна увага приділяється артистизму і чіткості виконання танцю під час тренувань заради того, щоб на сцені передати глядачам усю палітру почуттів, яку замислив творець балетного номера, хореограф та самі артисти.

ЖОВТНЕВОГО ПАЛАЦУ

Народний ансамбль народного танцю «Горлиця»

сьогодні керівником і постановником є Інна Лавренко.

Старша група ансамблю – це його основний склад, справжні професіонали, задіяні в усіх концертних номерах та виступах колективу. Тут і зіркі-солісти: лебеді, принци, принцеси, мегелики, циганочки, і кордебалет, що з відточеною роками майстерністю створює настрій танцю та підіймає його на новий рівень.

Дитячий ансамбль класичного балету «Етюд» – це молодша група (діти віком від 7 до 15 років). Звідси й починається шлях до великої сцени. Займаючись у колективі, діти вивчають основи класичного балету, вперше стають на пуанти й одягають чарівну пачку.

Дитячий зразковий ансамбль народної пісні «Співаночка» об'єднує небайдужих до народної пісні вихованців. Щороку він поповнюється новими талановитими учнями, які переймають досвід від старших учасників колективу під керівництвом талановитого педагога, солістки Національного академічного хору ім. Г. Верьовки Катерини Кінах.

У програмі ансамблю – українські народні пісні, пісні сучасних авторів, вокально-поетичні композиції.

Дитячий зразковий ансамбль пісні і танцю «Яблуневий цвіт» – наймо-

Дитячі зразкові колективи: ансамбль пісні і танцю «Яблуневий цвіт» (на фото угорі), ансамбль народної пісні «Співаночка» та ансамбль класичного балету «Етюд» (внизу), за давньою традицією, відчиняють свої двері для вихованців безкоштовно

лодший за віком існування в Жовтневому палаці, але його учасники наполегливо тренуються і вже беруть участь у концертах. Художній керівник колективу – вимогливий учитель Наталія Семенова, яка тримає вихованців «у тонусі» і кожне тренування відточує з ними майстерність танцю.

На одному з тренувань побували журналісти «ПВ». Це справжні наполегливі й нелегкі закулісні будні маленьких танцівників. 35 дівчаток та хлопчиків щороку повторюють складні рухи та комбінації.

Ми поцікавилися у мами восьмирічного Сергія Ілленка Тетяни Анастолівни, чи не важко дитині займатися після школи ще й танцями. Відповідь була однозначною: «Мій син займається в ансамблі вже 4,5 року. Вперше я привела сюди дитину в чотири роки. Тоді ще, звичайно, він не танцював і не співав. Потім я побачила, як змінюється Сергій, його постава, хода, характер... І зрозуміла, що ми будемо активно танцювати в ансамблі. По-перше, в них чудовий і вимогливий педагог, а по-друге – я з тих активних мам, які займаються з дитиною, щоб та була здорова і розвинена».

ІННА ЖУРАВЕЛЬ,
МЕДІА-ЦЕНТР ФПУ
ФОТО
АНАТОЛІЯ ЛИСЕНКА

“ З особливою щирістю хочу подякувати директору Міжнародного центру культури і мистецтв профспілок України Володимиру Олянюку, який дуже любить творчі аматорські колективи і з великою повагою ставиться до всіх працівників палацу, особливо – майстрів і педагогів. Незважаючи на важкі часи, він знаходить кошти на ремонт класів, нові костюми для артистів й інші необхідні речі.

Володимир Білошкурський,
заслужений працівник культури України

Балет «Просвіта»

ПІСЛЯМОВА

Аматорські колективи палацу вирізняються блискучим педагогічним складом і високим художнім рівнем підготовки вихованців. На сцені Міжнародного центру культури та мистецтв ФПУ з великим задоволенням працюють і юні ансамблі, і професійні театральні та концертні колективи з багатьох країн.

Справжнім святом творчості можна назвати традиційні благодійні концерти, які вже так полюбилися кия-

нам і гостям столиці. Один із таких концертів відбувся 22 травня, яскраво закривши ще один мистецький сезон.

Широ вітаємо з цією подією всі колективи і бажаємо досягти найвищих висот у великому мистецтві. А метр танцю Володимир Білошкурський дає таку настанову: «Працюйте над собою. Справжній танцівник – наполегливий, працюючий і гарний. А сцена любить гарних людей!».

Балет «Просвіта» на сцені

НА ВИБІР

ВІДПОЧИНОК ДЛЯ МАТЕРІ

? *На нашому підприємстві працює одинокa матір, що має дитину-інваліда. Чи належить їй додаткова відпустка тривалістю 7 календарних днів із двох підстав: як одиночці та матері, що має дитину-інваліда?*
Ірина ГАРАЩУК,
м. Біла Церква

Відповідно до ст. 19 Закону «Про відпустки» жінці, яка працює і має двох або більше дітей віком до 15 років, або дитину-інваліда, або всиновлену дитину, а також одинокій матері, батьку, який виховує дитину без матері (в тому числі й у разі тривалого перебування матері в лікувальному закладі), особі, яка взяла дитину під опіку, надається щорічно додаткова оплачувана відпустка тривалістю 7 календарних днів без урахування святкових і неробочих днів.

За наявності кількох підстав для надання такої відпустки

її загальна тривалість не може перевищувати 14 календарних днів.

Отже, категоріями осіб (окремими підставами), яким належить така відпустка, слід вважати:

- жінку, яка має двох або більше дітей віком до 15 років;
- жінку, яка має дитину-інваліда;
- жінку, яка усиновила дитину;
- одинокую матір;
- батька, який виховує дитину без матері (в тому числі й у разі тривалого перебування матері в лікувальному закладі);
- особу, яка взяла дитину під опіку.

МАЄТЕ ПРАВО

ВІДПУСТКА ЗА НОВИМ МІСЦЕМ РОБОТИ

? *Два місяці тому я перейшов працювати на нове місце роботи за переведенням. На попередньому підприємстві я не використав частину щорічної відпустки, гроші за яку перевели на рахунок мого нового місця роботи. Чи маю я право на відпустку до настання шестимісячного терміну безперервної роботи?*
Василь ЛОГВИНЕНКО,
с.мт Рокитне

Згідно зі ст. 24 Закону «Про відпустки» від 15.11.1996 № 504/96-ВР (далі – Закон) у разі переведення працівника на роботу на інше підприємство грошова компенсація за невикористані дні щорічних відпусток за його бажанням має бути перерахована на рахунок нового місця роботи.

Пунктом 8 ч. 7 ст. 10 Закону передбачено, що працівникам, які не використали за попереднім місцем роботи повністю або частково щорічну основну відпустку і не одержали за неї грошову компенсацію, надаються за їх бажанням щорічні відпустки повної тривалості до настання шестимісячного терміну безперервної роботи у перший рік роботи на підприємстві.

Відповідно до ч. 3 ст. 9 Закону, якщо працівник, переведений на роботу на інше підприємство, повністю або частково не використав щорічну основну та додаткові відпустки і не одержав за них грошову компенсацію, то до стажу роботи, що дає право на щорічну основну та додаткові відпустки, зараховується час, за який він не використав ці відпустки за попереднім місцем роботи.

Відповідно до зазначеного працівник, переведений на роботу на інше підприємство, грошову компенсацію якого за невикористані ним дні щорічних відпусток перераховано на рахунок цього підприємства, має право на використання щорічної відпустки повної тривалості.

ТРУДОВИЙ НЮАНС

? *Чи є правомірною відмова роботодавця надати мені щорічну відпустку в повному обсязі?*
Микола МІРОШНИЧЕНКО,
м. Носівка

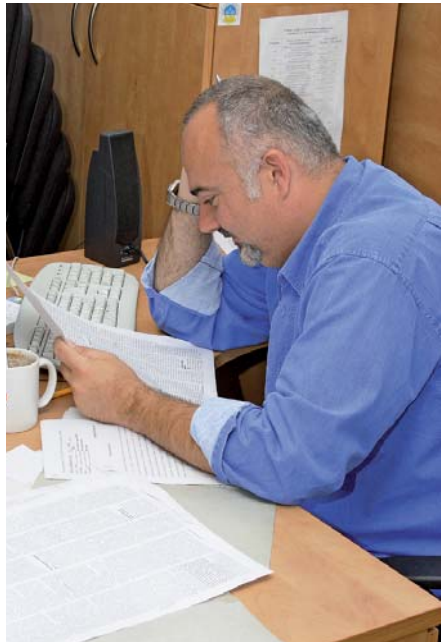
ЗА ТЕРМІНОМ РОБОТИ

Відповідно до ст. 74 Кодексу законів про працю (далі – КЗпП) та ст. 2 Закону України «Про відпустки» від 15.11.1996 № 504/96-ВР (далі – Закон) громадяни, які перебувають у трудових відносинах із підприємствами, установами, організаціями, незалежно від форм власності, виду діяльності та галузевої належності, а також працюють за трудовим договором у фізичної особи, мають право на щорічні (основну та додаткові) відпустки зі збереженням на їх період місця роботи (посади) і заробітної плати. Щорічні основна та додаткові відпустки повної тривалості в перший рік роботи відповідно до ст. 79 КЗпП та ст. 10 Закону надаються працівникам після закінчення 6 місяців безперервної роботи на даному підприємстві, в установі, організації. Щорічні відпустки за другий та наступні роки роботи можуть надаватися працівникові в будь-який час відповідного робочого року.

Отже, роботодавець може відмовити в наданні щорічної основної відпустки в повному обсязі лише у разі, якщо працівник безперервно відпрацював на підприємстві менше 6 місяців. У такому випадку її тривалість визначається пропорційно до відпрацьованого часу.

Проте в ч. 7 ст. 10 Закону передбачено, що щорічні відпустки повної тривалості до настання 6-місячного терміну безперервної роботи на підприємстві за бажанням працівника надаються, приміром:

- жінкам перед відпусткою у зв'язку з вагітністю та пологами або після неї, а також жінкам, які мають двох і більше дітей віком до 15 років або дитину-інваліда;
- інвалідам;
- особам віком до 18 років;
- чоловікам, дружини яких перебувають у від-

пустці у зв'язку з вагітністю та пологами;- особам, звільненим після проходження строкової військової або альтернативної (невійськової) служби, якщо після звільнення зі служби вони були прийняті на роботу протягом 3 місяців, не враховуючи часу переїзду на постійне місце проживання;
- сумісникам – одночасно з відпусткою за основним місцем роботи;
- працівникам, які успішно навчаються в навчальних закладах і бажують приєднати відпустку до часу складання іспитів, залків, написання дипломних, курсових, лабораторних та інших робіт, передбачених навчальною програмою;
- працівникам, які не використали за попереднім місцем роботи повністю або частково щорічну основну відпустку і не одержали за неї грошову компенсацію;
- працівникам, які мають путівку (курсівку) для санаторно-курортного (амбулаторно-курортного) лікування;
- батькам-вихователям дитячих будинків сімейного типу.
- Отже, якщо ви працюєте на підприємстві більше 6 місяців, то відмова роботодавця в наданні щорічної відпустки в повному обсязі буде неправомірною. Якщо ж ви належите до будь-якої з вищевказаних категорій осіб, вам також повинні надати відпустку в повному обсязі навіть до настання 6-місячного терміну безперервної роботи в перший рік.

ПРАЦЯ І НАВЧАННЯ

ОПЛАТА НЕ ПЕРЕДБАЧЕНА

? *Я навчаюся на першому курсі інституту та працюю одночасно на двох роботах. Чи належить мені оплачувана відпустка у зв'язку з навчанням на роботі за сумісництвом?*
Сергій ГОРОЖЕНКО,
м. Чернівці

Відповідно до ст. 216 КЗпП працівникам, які успішно навчаються без відриву від виробництва у вищих навчальних закладах із

додаткових відпусток у зв'язку з навчанням за працівниками за основним місцем роботи зберігається середня заробітна плата.

Згідно з п. 14 ст. 25 ЗУ «Про відпустки» відпустка без збереження заробітної плати за бажанням працівника надається в обов'язковому порядку сумісникам на термін до закінчення відпустки за основним місцем роботи. Тому на період додаткової оплачуваної відпустки з навчанням, що надається за основним місцем роботи, на роботі за сумісництвом слід надавати відпустку без збереження заробітної плати, оскільки працівникам, які уклали трудовий договір за сумісництвом, оплата додаткових відпусток у зв'язку з навчанням не передбачена.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА
ОЛЕНА ЛАРИНА, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА

Діана Дорожкіна вперше взялася за лопату

ОЗЕЛЕНЕННЯ З ПРИСМАКОМ ГЛАМУРУ

На шляху до озеленення

Діти за світле і чисте майбутнє

Чудовий настрій, гарне вбрання, жінки на підборах... і з лопатами в руках! Саме так під спекотним літнім сонцем пройшла акція з висадки деревовидних півоній відомими людьми та їхніми рідними в Національному ботанічному саду ім. М. Гришка. Озеленення відбулося з нагоди святкування Всесвітнього дня охорони навколишнього середовища в рамках Всесвітньої ініціативи «Саджаємо для планети: кампанія «Мільярд дерев», що вже п'ятий рік реалізується Організацією Об'єднаних Націй.

У рамках цієї зеленої акції в усьому світі пред-

ставниками організації і небайдужими людьми вже висаджено понад 11 мільярдів дерев. Приєднати до такої необхідної і приемної справи вирішила й українська молодь – учасники Всеукраїнського культурно-освітнього проекту «Всесвітня спадщина на отримання молоддю грунтівних знань про національну й всевітню культуру та природну спадщину, а також формування свідомого ставлення і збереження її матеріальних об'єктів, культури та

фольклору. Тож не дивно, що саме в її представників з'явилася ідея озеленити Національний ботанічний сад, тим самим зробивши свій невеличкий внесок в озеленення всієї планети.

Серед зірок і політиків, які прийшли допомогти й особисто посадити своє дерево, не злякавшись ані спеки, ані землі й лопат, були: організаторка заходу Влада Прокаса з родиною, Вікторія Лісничка (заступник міністра культури і туризму України), Олександра Кужель, Ольга Сумська з чоловіком Віталієм Борисюком, Діана Дорожкіна, Світлана Леонтєва, Олег Пінчук, родина Діденків та ін.

четні до створення таких квітучих і гарних садів. Будемо працювати в цьому напрямі!»

Найзавзятіше кидала землю лопатою політик Олександра Кужель. «Для мене це не нове заняття. Люблю доглядати за квітами, поливати їх, порпатися в землі. А колись думала, що редиска росте пучками», – з посмішкою згадує пані Олександра.

А от дизайнер Діана Дорожкіна зізналася, що вперше тримає лопату в руках. Однак, незважаючи на це, вона все ж посадила свою півонію і була щасливою від того, що зробила і

свій внесок у таку благородну справу.

За словами заступника директора ботанічного саду Миколи Шуміка, нові кущі півонії завітуть уже через кілька років і потішать усіх небайдужих розмайттям кольорів – жовтого, білого й рожевого.

Сьогодні ж знайти висаджені руками відомих представників політики, моди, кіно і телебачення деревовидні півонії можна за табличкою, урочисто встановленою на галявині неподалік.

**АННА РЕПІЧ, «ПВ»
ФОТО КИРИЛА ЛАТИШЕВА**

Олександра Кужель – досвідчений садівник

У СОНЯЧНОМУ КОЛІ

БРАТТЯ НЕ ПО КРОВІ – ПО ДУШІ

До Черкас завітала культурна делегація Кабардино-Балкарії і в тому числі – творчий склад Кабардино-Балкарського музичного театру.

Черкацани вже мали змогу подивитися вистави музичного театру. Скажемо принагідно, що Нальчик, столиця республіки, завжди вирізнявся особливим інтернаціоналізмом. Це надзвичайно мальовниче й багатонаціональне місто, де завдяки товарищескості, взаємодопомозі прекрасно почувуються росіяни й осетини, вірмени й корейці, німці, євреї, греки та ін. Щира дружба об'єднує Нальчик і Вінницю: трупа Кабардино-Балкарського театру надовго зберегла теплі почуття до вінничан. А «з нашого боку» на Північному Кавказі, у Долинську, неподалік Нальчика, – після Орла, Києва, Чернігова, Санкт-Петербурга – оселилася відома українська письменниця Марко Вовчок (Марія Олександрівна Вілінська, або Лобач-Жученко). Вона швидко знайшла спільну мову з балкарцями й кабардинцями, безпомилково

пророкувала цьому краю щасливе курортне майбутнє. Тут вона й спочила та похована. У Долинську збережено її садибу: нині меморіальний музей. А поряд – пам'ятник письменниці. Гості з Кавказу висловили щире подяку місцевому журналісту Михайлові Калініченку, котрий відвідав Нальчик і привіз до музею Марка Вовчка чимало нових експонатів. Українці й черкеси переконані, що їхня дружба й надалі розвиватиметься і що культурні зв'язки та взаємна повага найкраще сприяють миру й злагоді як у конкретному регіоні, так і між державами.

ПРОГУЛЯНКИ

І ЗАДОВОЛЕННЯ, Й МОРАЛЬ

Один із співзасновників Ukrainian Fashion Week Олександр Соколовський створив проект під назвою Kiev Fashion Park. Це означає, що в парках та скверах Києва буде встановлено скульптури й інсталяції відомих митців, а це – оригінальні лавки для відпочинку, створені за ескізами українських дизайнерів.

Перший такий скульптурний парк іще навесні цього року було відкрито на Пейзажній алеї. Спочатку там було кілька робіт Костянтина Скретуцького – його улюблені «коти», «зайці», «зебри» тощо. Потім додалася скульптура Маленького принца, й нарешті вся алея заповнилася багатокліпними рукотворними дивами на радість дітякам та дорослим. А щодо лаво-

чок для відпочинку, то одна з них справді чарівна, наче вкрита барвистим килимом-накидкою, друга відтворює очі в окулярах, а третя – справжня гойдалка, бо має лише одне опертя. До речі, скульптури, інсталяції та лавки спочатку були запропоновані до продажу на добродійному аукціоні, лише потім їх встановили в затверджених місцях на Пейзажній алеї. Кожна робота супроводжується табличкою з інформацією про автора і мецената. А кошти, зібрані на аукціоні, після всіх законодавчо визначених виплат, буде спрямовано на добродійність. За задумом організаторів, Kiev Fashion Park примножить туристичні маршрути гостей міста і прикрасить столицю, надавши їй сучасних рис.

ТАЄМНЕ – ЯВНЕ

Якщо час є поняттям так само відносним, як і будь-яке інше, то мав рацію вчений, котрий припустив, що час – не видо-вжений ланцюжок без початку й кінця, а петля, яка дозволяє з'єднати початок і кінець. Це підтверджують відкриття останнього часу і зростання інтересу до своєї давнини в усьому світі.

ПЕТЛЯ ЧАСУ

Одна з найбільших загадок історії – славетний Стоунхендж у британському графстві Вілтшир неподалік Лондона. Пам'ятці приблизно 5 тисяч років. Стародавні британці називали її «Танок велетнів» і вважали, що це справа рук великого мага Мерліна. Зрештою, ще на початку II тисячоліття всі відомості про походження Стоунхенджа розчинилися в міфах. І по сьогодні ніхто напевне не знає, в чому ж полягало справжнє призначення цієї пам'ятки.

Стоунхендж – це кілька десятків майстерно відшліфованих кам'яних брил заввишки понад 4 метри. Своєю брилю-колоною брили розташовані правильним колом на рівній відстані. Вага кожної колони сягає близько 25 тонн. Століття, звісно ж, наклали свій відбиток, багато що зруйнували в цьому, колись стрункому, кам'яному ансамблі. Проте сучасних учених, котрі вперто досліджують Стоунхендж, зокрема, хвилює запитання: як, у який спосіб чотиритонні брили пересували на відстані у майже 300 кілометрів? Адже такого будівельного матеріалу (долерит, ріоліт, вулканічний туф) ближче ніде немає.

А ісландський інженер Гаррі Лавін висунув гіпотезу, що давні будівничі Стоунхенджа облітали кам'яні блоки брусками та пружними гілками, отримуючи кокон-корзинки. Їх і перекочували з місця на місце. Він теж перевіряв своє припущення на практиці і таки досяг успіху: блок вагою в тону легко перекочують 2-3 людини. Однак, річ не лише в конструкції чи технології, головна загадка все одно лишається нерозгаданою: заради чого будувалися Стоунхендж? Яке його призначення?

Певний перелік гіпотез із цього приводу наводять той же В. Лаговський. Стоунхендж створили інопланетяни чи якась високорозвинена цивілізація як такий собі комп'ютер для необхідних їм розрахунків. Або – хтось створив цей комплекс, використавши мегаліти, дрібніші камені і розташовані по колу 56 ямок, щоб залишити нащадкам якесь послання. Ще ідеї: це давня астрономічна обсерваторія; козальна устаткування володарів на кшталт давньоегипетських пірамід; місце підживлення людей

Стоунхендж не такий уже унікальний. Подібні кам'яні структури є по всій Європі. Але, якщо нам дорогої наші мрії та світ загадок і таємниць, то знищення Стоунхенджа – те саме, що знищення египетських пірамід.

mirf.ru

ПОКЛИК СТОЛІТЬ?

Сенсація вже облетіла світ: учені виявили в Єгипті 17 раніше невідомих пірамід. А також понад тисячу поховань і понад 3 тисячі давніх поселень. За повідомленням Faktu.ua, американський супутник зробив знімки в інфрачервоному діапазоні з висоти 700 кілометрів. Камери, що при цьому використовувалися, настільки потужні, що здатні ідентифікувати на земній поверхні об'єкти діаметром менше за 1 метр, причому... сховані під поверхнею! Американські археологи вже розпочали роботи на місці «космічних знахідок» і підтвердили відкриття двох невідомих раніше пірамід. А розкопати невідому піраміду – мрія кожного археолога. Вчені переконані: це лише початок!

сконцентрованою каменями космічною енергією...

Усе ж найбільш перспективно видається версія, що Стоунхендж – правдива обсерваторія.

...У наш час, у день літнього сонцестояння, до Стоунхенджа з'їжджається величезний натовп людей – спостерігати за сходом Сонця. Одна з кам'яних колон немовби вловлює перший яскравий промінь і точно фокусує на ньому зір. Так чи інакше, а виходить, що в жодному з тих чудес світу, які виготовлено з каменю, цей матеріал не було так майстерно використано для інтелектуального пошуку наших далеких пращурів, як у Південно-Західній Англії. У Стоунхенджі.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАЛА
ТЕТЯНА МОРГУН, «ПВ»

ЛЕГКА АТЛЕТИКА

РЕКОРД ДО ДНЯ НАРОДЖЕННЯ

Четвертий етап найпрестижнішої легкоатлетичної серії – «Діамантової Ліги», проходить у американському Юджині. На відміну від попередніх стартів, цього разу Україна делегувала на змагання лише одну спортсменку – чинну чемпіонку Європи з потріпного стрибка Ольгу Саладуху.

особисте досягнення. Фінальний результат – 14 м 98 см, крім нового особистого рекорду Ольги, виявився ще й найкращим результатом сезону в світі. У підсумку українка випередила найближчу суперницю Блессінг Уфодіаму зі США майже на метр (92 см)! «Бронза» – в росіянки Анни Пятих (13,98 м). Варто зазначити, що перемога на етапі «Діамантової Ліги» стала чудовим подарунком спортсменці до дня народження – минулої п'ятниці Ольга відсвяткувала 28-річчя.

Українка вже в першій своїй спробі повторила переможний результат за минулорічній континентальній першості – 14 м 81 см. А з кожною наступною вона перевершувала попередній результат, принагідно щоразу покращуючи своє

ВЕСЛУВАННЯ

ПРИЗОВИЙ СТАРТ СЕЗОНУ

Стартував Кубок світу з академічного веслування. І вже на першому ж етапі представники України здобули золоті і бронзові нагороди!

Парна четвірка в складі Катерини Тарасенко, Олени Бурак, Анастасії Коженкової та Яни Дементєвої виборола «золото» змагань. Наші спортсменки з перших метрів захопили лідерство і навіть не дозволили суперницям наблизитися на відстань атаки. У підсумку український екіпаж фінішував першим (6.17,14), другими були німкені (6.19,58), третіми – команда з Великобританії (6.22,42).

Натомість Юрій Іванов, Іван Фуртик, Олександр Надтока та Іван Довгоцько у фінальному старті обрали протилежну тактику, по ходу дистанції нарощуючи оберти. І вже на вирішальних метрах дистанції в боротьбі з британською парною четвіркою вибороли «бронзу». Українці фінішували з результатом 5.46,60, пропустивши поперед себе переможців німців (5.43,79) і срібних медалістів хорватів (5.46,35).

СТРІЛЬБА

СПОРТСМЕНКА ТРАВНЯ

Експертна комісія НОКУ найкращою спортсменкою травня визнала олімпійську чемпіонку Афін Олену Костевич, а її наставника Ігоря Черединова – найкращим тренером.

Олена Костевич, яка в березні виборола «бронзу» на чемпіонаті Європи, а в квітні – «золото» та «бронзу» етапу Кубка світу, а також отримала ліцензію на

право участі в Олімпіаді-2012 у Лондоні, в травні відзначилася ще й «золотом» на етапі Кубка світу з кульової стрільби, що проходив у США.

СТОРІНКУ ПІДГОТУВАВ
ВОЛОДИМИР ПОЛЕТАЄВ,
СПЕЦІАЛЬНО ДЛЯ «ПВ»

АВТОПЕРЕГОНИ

Минулий вікенд став знаковим не лише для вітчизняних любителів автоспорту – цьогооріч традиційне Prime Yalta Rally проходило під егідою авторитетної гоночної серії IRC. Тож 2–4 червня в Криму змагалася еліта однієї з найпрестижніших гоночних серій, а увага до змагань була прикута в понад 60 країнах світу!

ЯЛТА ФІНУ ПІДКОРИЛАСЯ

До Ялти прибули практично всі провідні екіпажі IRC. Серед найвідоміших пілотів, зокрема, можна відзначити імена минулорічного чемпіона Юхо Ханнінена, дворазового чемпіона континенту Джандоменіко Бассо.

За підсумком першого змагального дня в лідери доволі несподівано вийшов швед Тьєррі Невільв. Хоча попередньо було ще два змагальні дні, а кримська траса, за висновком навіть досвідчених пілотів, одна з найскладніших у чемпіонаті. Та й відрив шведа від переслідувачів був мізерним: Ханнінена і Вілкса він випереджав на символічні 0,1 с, 0,3 с поступалися лідерів Гардмайстер і Міккельсен; 0,4 с – Буффье 10,5 с – Копецкі.

Годі говорити, що дебютний день був радше «престрілочним», а справжнє знайомство з кримською трасою розпочалося наступного дня. От де глядачі отримали справжню насолоду від побаченого! Три різних переможці спеціалі-

нок, три зміни лідера. Хіба можна бажати кращої інтриги для перегонів?

Насправді в розподіл місць у підсумковому протоколі добряче втрутилася погода – нічні опади зробили асфальтовані дільниці особливо важкими для пілотажу. А як наслідок – зривання кутів на поворотах, на трасі з'явилася чимало каміння й гострих уламків. Які, в свою чергу, спричинили непоодинокі проколи шин. Достатньо було й інших, суто технічних проблем. А щодо лідерів, то найкраще підкорити норовливі кримські дороги другого змагального дня вдалося якраз тому, кому й лічило за рангом – Юхо Ханнінен (Skoda Motorsport Fabia Super 2000) пробився в лідери навіть попри 10-секундний штраф, застосований до нього за фальстарт у четвер. На другому рядку підсумкового протоколу п'ятниці опинився Брайан Буффье з Peugeot France, третім був Ян Копецкі на ще одній Fabia.

Останній день змагань теж виявився насиченим

подіями. Так само пілотам доводилося боротися не лише один з одним, а й з непередбачуваною технікою, яка не завжди належно реагувала на вимоги складної ялтинської траси. Основна боротьба за подіум Prime Yalta Rally розгорнулася, як і прогнозувалося, між чинними лідерами серії IRC – фіном Юхо Ханніненом та французом Брайаном Буффье. Попервах француз на двох спеціальних дещо відігрався. Однак Юхо на максимумі пройшов наступні гоночні відрізки, що одразу ж далося взнаки – розрив між ним і Брайаном знову досяг прийняттого для фіна показника. Тож навіть перемога француза на останній спеціальній не завалила Ханнінену в підсумковому протоколі випередити Буффье на майже 12 секунд!

У заліку IRC кращим серед українців виявилися Володимир Печеник (13-й у підсумковому протоколі), який виграв перегони в заліку N4, Олексій Тамразов (15-й) – десятий у заліку S2000 та Юрій Ша-

“

Одразу стало зрозуміло, що перегони будуть надскладними, особливо для коліс. Тому запорукою перемоги було просто залишитися на дорозі.

Юхо Ханнінен,
тріумфатор Prime
Yalta Rally-2011

повалов (16-й), якому дісталася «срібло» в N4. В українському заліку тріумфував Сергій Перець, другим фінішував Валерій Горбань, третє місце – за Олександром Саломо-старшим. Зазначимо, що Перець стартував лише в національному заліку, а Горбань і Салок після технічних проблем стартували за системою «суперралі», тобто до заліку IRC їхні результати вже не зараховувалися.

ФУТБОЛ

ПРОБЛЕМНА «ДОНБАС АРЕНА»

УКРАЇНА – ФРАНЦІЯ – 1:4
(Тимошук, 53 – Гамейро, 57, Мартен, 87, 90, Кабул, 89)

Збірній України у Донецьку доведеться провести щонайменше два матчі – під час групового турніру Євро-2012. А головна команда країни досі не знала смаку перемог на «Донбас Арені». Однак завдання це доведеться відкласти до кращих часів. Французи скористалися небагатою кількістю відвертих помилок гос-

подарів поля. Але, зрештою, клас команди якраз тим і визначається. А гра нашої збірної вже вкотре продемонструвала, що коло виконавців, гідних захищати кольори головної команди країни, насправді не настільки широке. Відсутні основні «стовпи» захисту – Чигринський відновлюється після травми, а Ракицький відправився на «молодіжне» Євро – і ось маємо проблеми в центральній зоні оборони. У складі «молодіжки» також

Коноплянка і Ярмоленко, розтраваний Шевченко, розтренований Алієв, тож відчутно не вистачає креативу для створення гольових моментів, виникають проблеми з реалізацією нечисленних наявних. У Лорана Блана під рукою – світлість талантів. І це при тому, що нині говорять про кризу у французькому футболі! А виходить дебютант збірної Мартен і кладе два м'ячі у ворота суперника. От заміни Блана і спрацювали, додавши гостроти

діям гостей, що, зрештою, і відбилася на результаті, в той час як спроби Блохіна посилювати гру за допомогою рокировок виявилися безуспішними. Тож за рік до початку Євро в головному наставника української збірної залишається насправді не так уже й багато часу, аби підготувати команду до ЧС.

